

Item Code: 639

Participant Code: 033

മനനുപാകരുതേ!

ഞാൻ ഒരുതി ചുവപ്പ് മാത്രമാണ് നിറമെന്ന്

അത് മാത്രമാണ് ഞാൻ ഉണ്ടിട്ടുള്ളത്

സംഗീതമെന്നാൽ നിലവിളിച്ചല്ലേ?

അതോ ആ 'അമനുഷ്യരുടെ' ഉല്പരകൾ

ഗർജ്ജിക്കുന്ന ശബ്ദമോ?

അതാലിരിങ്കാം, അതാണല്ലോ എന്റെ നാമാട്

കുടിപ്പാടമോ? അതെന്താ?

എല്ലാകൾ പെറുക്കി കൂടി മാത്രമാണ് ഞാൻ കിട്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്

അതാലിരിങ്കാം കുടിപ്പാടങ്ങൾ

എനിങ്ങേറ്റവും ജൂഷ്ടമുള്ള മിഠായി ഉപ്പാണ്

അത് വലിയിൽ കെട്ടി വെച്ചാൽ എന്തൊരു സ്വാദാണെന്നോ?

എനിങ്ങേറ്റവും കൂടിച്ചിട്ടായിരുന്നു, പക്ഷേ ഒരിതൽ

അച്ഛൻ ഒരുടപ്പ് കൊണ്ടുവന്നു

ഒരു വെള്ളുരുപ്പ്

പക്ഷേ അത് അമ്മക്കാണ്! അമ്മയ്ക്ക് മാത്രം പോകാൻ!

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

Item Code: 639

Participant Code: 033

ഞാനെന്നും സ്വപ്നം കാണും, ആ ഉദിച്ചിനായി

പക്ഷേ സ്വപ്നത്തിന് മടങ്ങാൻ ഒരു

സുരക്ഷിതമാക്കാമെന്ന് പോലും എന്റെ മനസ്സിലുണ്ടാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

ഒരിക്കൽ പേടിച്ച് പേടിച്ച് ആ സ്വപ്നം എനിലേക്കുണ്ടാകും

അപ്പോൾ എന്തിനൊരുപേര് വാങ്ങി തരുന്നത്?

എനിക്ക് എന്റെ കാരിൽ മുന്നിച്ചു

‘നി മനസ്സുപോകരുതേ, നിനക്ക് വിധിക്കപ്പെടേണ്ടത് ഇതാകുന്നുവെന്ന്.’

ചുവപ്പ് മാത്രമുള്ള നിന്റെ ജീവിതത്തിന്

നൂറു നിറങ്ങളുണ്ടാകരുതെന്ന്!

നിന്റെ ബാല്യം താങ്കൾക്ക് കൊണ്ടിരിക്കാനുള്ള

സ്ഥലി പോവാവേണ്ടതല്ലെന്ന്!

ബാല്യമോ? അതെന്താ?

ബാല്യമെന്നാണെന്ന് പോലും നി മനസ്സുപോയിരിക്കുന്നു!